

3. Про Національний банк України: Закон від 20 трав. 1999 р. № 679-XI. Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/679-14>

4. Гетманцев Д. О., Шукліна Н. Г. Банківське право України: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 344 с.

5. Сухачов О. О. Банківське кредитування як об'єкт посягань злочинних угруповань. Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). 2008. № 19. С. 66–76.

6. Шемшученко Г. Ю. Фінансово-правові аспекти регулювання банківського кредитування: посібник. Київ: «Правова єдність», 2008. 220 с.

*Томма Роман Павлович,*

доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

### **ОСОБЛИВОСТІ ФІКСАЦІЇ ХОДУ І РЕЗУЛЬТАТІВ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ РОЗШУКОВИХ ДІЙ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ВТРУЧАННЯМ У ПРИВАТНЕ СПІЛКУВАННЯ**

Виходячи з поняття та сутності результатів негласних слідчих (розшукових) дій (надалі – НСРД), а також положень ч. 2 ст. 84 КПК України, яка закріплює в якості процесуальних джерел доказів показання, речові докази, документи та висновки експертів, а також враховуючи інші положення глави 4 КПК України [2], на нашу думку, результати НСРД можуть бути виключно такими видами доказів, як документи та речові докази. Проте, яким саме із вказаних видів доказів можуть бути ті чи інші результати НСРД у теорії та практиці є одним із дискусійних питань. Вирішення цього питання пов'язане із встановленням певних особливостей як проведення, так і фіксації окремих видів НСРД, а також особливостями застосування окремих забезпечувальних заходів під час їх проведення.

Фіксація ходу і результатів НСРД, пов'язаних з втручанням у приватне спілкування повинна відповідати загальним правилам фіксації кримінального провадження, передбаченим КПК (ст. 252 КПК України). Відповідно до змісту ст. 103 КПК України НСРД під час кримінального провадження можуть фіксуватися 1) у протоколі, 2) на

носії інформації, на якому за допомогою технічних засобів зафіксовані процесуальні дії [2].

За результатами проведення НСРД складається протокол, до якого в разі необхідності долучаються додатки. Відомості про осіб, які проводили НСРД або були залучені до їх проведення, у разі здійснення щодо них заходів безпеки можуть зазначатися із забезпеченням конфіденційності даних про таких осіб у порядку, визначеному законодавством.

Проведення НСРД, пов'язаних з втручанням у приватне спілкування може фіксуватися за допомогою технічних та інших засобів [2].

Більш докладно порядок фіксації проведення НСРД, а також фіксація їх результатів регламентований розділом IV Інструкції «Про організацію проведення НСРД» [1], Так, у п. 3.12 Інструкції закріплене положення, відповідно до якого за результатами виконання доручення оперативний співробітник (працівник) складає рапорт із зазначенням результатів виконаного доручення, залучених при цьому сил і засобів, а також їх результатів. А згідно з п. 4.1. Інструкції у випадку проведення НСРД без участі слідчого, протокол про хід і результати проведеної НСРД (або її етапів) складається уповноваженим працівником оперативного підрозділу і повинен відповідати загальним правилам фіксації кримінального провадження.

Отже, фіксація ходу і результатів НСРД, пов'язаних з втручанням у приватне спілкування здійснюється складанням протоколу відповідної НСРД та фіксуванням на технічних носіях (аудіо-, відеокасети, CD-, DVD-диски, карти пам'яті тощо) інформації про хід, результати її проведення, складанням планів, схем, фототаблиць, стенограм тощо [3]. При цьому виконання фіксації таких слідчих (розшукових) дії повинно відповідати загальним правилам фіксації кримінального провадження, які встановлені у ст. 103-107 КПК України, положенням ст. 252, 273 КПК України, а під час проведення зняття інформації з транспортних телекомунікаційних мереж та зняття інформації з електронних інформаційних систем – положенням ст. 265 КПК України [2]. Відомчими нормативно-правовими актами МВС, органів безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, органів Державної пенітенціарної служби України, органів Державної прикордонної служби України, органів Державної митної служби України, що регламентують порядок та тактику проведення окремих НСРД, може бути передбачений порядок складання інших документів та особливості фіксації ходу і результатів окремих НСРД. При цьому

протоколювання є основною формою фіксації ходу та результатів проведення НСРД.

### *Список використаних джерел*

1. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні, затверджена спільним міжвідомчим наказом ГПУ, МВС, Мін'юсту та ін. від 16.11.2012 р. № 114/1042/516/936/ 16875/5.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / За загальною редакцією професорів В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. - К. : Юстініан, 2012. - 1224 с.

3. Освітній портал МВС Параграф 2. «Втручання у приватне спілкування». Веб. сайт:  
<https://www.naiu.kiev.ua/osvitamvs/index.php/kpk-ukrajini/8-kpk/41-2-vtruchannya-u-privatne-splukuvannya.html>.

*Князєв Сергій Миколайович,*

здобувач Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

## **НАУКОВИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Ураховуючи загальнонаукові засади діяльності та критично оцінюючи погляди щодо визначення її структурних елементів, М. А. Погорецький справедливо вирізняє такі внутрішні структурні елементи змісту оперативно-розшукової діяльності (далі – ОРД), як: мета, завдання, дії та суб'єкти, що утворюють їх як цілісні діяльні системи, а також зовнішні їх елементи, якими є стадії, етапи, організаційно-правові форми [1, с. 156].

Мета й завдання ОРД обумовлюються метою і завданнями кримінального процесу, але не зводяться лише до останніх, оскільки на ОРД, зокрема, покладено функцію запобігання злочинам. Метою ОРД є попередження та припинення злочинів і сприяння оперативно-розшуковими засобами реалізації мети й завдань кримінального судочинства, а її завданнями – пошук і фіксація фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб і груп, відповідальність за які передбачена КК України, встановлення й розшук таких осіб та груп для досягнення мети ОРД, а також мети й завдань кримінального судочинства [2, с. 95–103].